

Преюдициални въпроси

1. Разпоредбите на чл.24, пар.1 и чл.25, буква б) от Директива 2006/112 ⁽¹⁾ следва ли да се тълкува в смисъл, че понятието „доставка на услуга“ обхваща и случаите на абонаментни договори за извършване на консултантски услуги като тези в главното производство, при които доставчикът — разполагаш с квалифициран персонал за изпълнение на услугите, се е поставил на разположение на възложителя за срока на договора и е поел задължение да се въздържа от сключването на договори с аналогичен предмет с конкуренти на възложителя?
2. Разпоредбите на чл.64, пар.1 и чл.63 от Директива 2006/112 трябва ли да се тълкуват в смисъл, че данъчното събитие за доставката на абонаментни консултантски услуги настъпва с изтичането на периода, за който е уговорено плащането, без значение дали и колко пъти възложителят се е възползвал от услугите, за които консултантът се е поставил на разположение на възложителя?
3. Разпоредбата на чл.62, пар.2 от Директива 2006/112 трябва ли да се тълкува в смисъл, че доставчик по договор за абонаментно обслужване е длъжен да начисли ДДС за доставката при изтичане на периода, за който е уговорено абонаментното възнаграждение или това задължение възниква само ако за съответния данъчен период възложителят се е възползвал от услугите на консултанта?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ОВ L 347, стр. 1; Специално българско издание: глава 9, том 3, стр. 7

Иск, предявен на 13 октомври 2014 г. — Европейска комисия/Кралство Дания

(Дело C-468/14)

(2014/C 439/34)

*Език на производството: датски***Страни***Ищец:* Европейска комисия (представители: М. Clausen и С. Cattabriga)*Ответник:* Кралство Дания**Искания на ищеца**

- да се констатира, че запазвайки правното положение, при което продажбата на насипен тютюн за дъвчене е разрешена, в противоречие с член 8, разглеждан във връзка с член 2, параграф 4 от Директива 2001/37/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 юни 2001 година за сближаване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите членки относно производството, представянето и продажбата на тютюневи изделия ⁽¹⁾, Кралство Дания не е изпълнило задълженията си по тази директива.
- да се осъди Кралство Дания да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Кралство Дания не е изпълнило задълженията си по член 8 от Директива 2001/37/ЕО като е забранило продажбата в Дания само на тютюн за дъвчене в порести пликчета на порции, но не и на насипен тютюн за дъвчене. Дания не оспорва, че до този момент националните ѝ правила не са в съответствие с правото на ЕС що се отнася до забраната на маркетинга на тютюн за дъвчене. Законодателното предложение за въвеждане на пълна забрана на продажбата на тютюн за дъвчене в Дания обаче е отхвърлено от датския парламент (Folketing).

Дания не е поела никакви по-нататъшни ангажменти за привеждане на датската правна уредба в съответствие с правото на ЕС. Комисията следователно трябва да приеме, че Дания нарушава задълженията си по член 8 от директивата, разглеждан във връзка с член 2, параграф 4 от нея.

⁽¹⁾ ОJ 2001 L 194, р. 26; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 7, стр. 125.